

R O M Â N I A
TRIBUNALUL CONSTANȚA
SECȚIA PENALĂ

Operator de date cu caracter personal înregistrat la A.N.S.P.D.C.P. sub nr. 4143

Dosar nr. 6527/118/2025/a1

ÎNCHEIEREA

Ședința din camera de consiliu din data de 17.03.2026

Instanța constituită din:

Judecător de cameră preliminară – Corlă-Cătălina Geană

Grefier – Apostol Ciprian

Pe rol soluționarea **cererii de recuzare** a doamnei judecător Mihaela-Voichița Nițeanu, formulată de inculpatul Radu Cristian în dosarul nr. 6527/118/2025/a1.

Fără citarea părților.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

JUDECĂTORUL DE CAMERĂ PRELIMINARĂ,

Deliberând asupra cererii de recuzare de față, constată următoarele:

Prin cererea formulată de inculpatul Radu Cristian, prin apărători aleși, înregistrată pe rolul Tribunalului Constanța la data de 17.03.2026 a fost recuzată doamna judecător de cameră preliminară Mihaela-Voichița Nițeanu de la soluționarea dosarului nr. 6527/118/2025/a1, apreciind că este incident cazul cel prevăzut în art. 64 alin. (1) lit. f) C.pr.pen.

În motivare cererii de recuzare, s-au arătat următoarele:

Printre mijloacele de probă folosite în rechizitoriu pentru probarea acuzației se numără și procesele-verbale de percheziție informatică administrate în baza mandatului de percheziție informatică nr. 399 din 11.07.2024 emis în dosarul 4699/118/2024 de Mihaela Voichița Nițeanu, mandat care se regăsește la dosar, volum 8, fila 33 și referit în Rechizitoriu (pag. 51), fiind citate explicit apoi în același rechizitoriu rezultatele percheziției informatice astfel încuviințate (pag. 51-56).

De aici rezultă fără putință de tăgadă că procurorul a folosit în rechizitoriu probele rezultate din percheziția informatică realizată în baza mandatului de percheziție informatică emis de judecător Mihaela Voichița Nițeanu pentru dl. Colgiu Dorinel, ca urmare a disjungerii și ulterior reunirii unei părți din acel dosar la prezenta cauză.

Prin cererile și excepțiile formulate am criticat atât legalitatea actului procesual, cât și a actului procedural constând în încuviințarea perchezițiilor informatice în cauză, inclusiv a percheziției informatice încuviințate de către doamna judecător Mihaela Voichița Nițeanu în calitate de judecător de cameră preliminară.

Judecătorul de cameră preliminară (doamna judecător Mihaela Voichița Nițeanu) este chemată să se pronunțe cu privire la legalitatea propriei încheieri (fiind criticată motivarea acesteia) prin care a încuviințat percheziția informatică, la legalitatea (atât pe formă, cât și pe conținut) mandatului de percheziție informatică emis de Mihaela Voichița Nițeanu și a mijloacelor de probă obținute în baza acestora – procesele-verbale de percheziție informatică.

Din toate aceste motive, cum nu se poate considera că doamna judecător Mihaela Voichița Nițeanu ar putea rămâne imparțială și obiectivă în analiza propriei încheieri, rezultă că există, în mod cert, o suspiciune rezonabilă că imparțialitatea judecătorului este afectată.

Pentru soluționarea cererii de recuzare, în baza art. 68 alin. 5 C.pr.pen., judecătorul de cameră preliminară a dispus atașarea dosarului de fond.

Analizând actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

În fapt, la data de 17.03.2026 a fost formulată o cerere de recuzare în dosarul nr. 6527/118/2025/a1 privind pe doamna judecător de cameră preliminară Mihaela-Voichița Nițeanu.

Dosarul nr. 6527/118/2025 a fost înregistrat pe rolul Tribunalului Constanța la data de 16.12.2025, fiind repartizat aleatoriu completului penal F3, al cărei titular este doamna judecător Mihaela-Voichița Nițeanu și care exercită în cauză, implicit, și funcția de judecător de cameră preliminară în același dosar.

În dosarul nr. 6527/118/2025 a fost trimis în judecată inculpatul Radu Cristian prin rechizitoriul emis în dosarul nr. 82/9/P/2024 al DNA – S.T. Constanța.

Dosarul nr. 82/9/P/2024 a fost format ca urmare a denunțului formulat în data de 19.09.2024 de către COLGIU DORINEL, inculpat în dosarul nr. 172/2/P/2024 al DNA – S.T. Constanța.

De asemenea, dosarul de urmărire penală nr. 172/2/P/2024/d4 a fost format ca urmare disjungerii din cauza 172/2/P/2024 prin Rechizitoriul din 02.10.2024 (privind pe COLGIU DORINEL) și formării unui dosar cu privire la infracțiunea de luare de mită. Prin Ordonanța de reunire nr. 172/2/P/2024/d4 din 13.03.2025 (volumul 6, fila 16 – Anexa 1) s-a dispus reunirea dosarului de urmărire penală nr. 172/2/P/2024/d4 la dosarul de urmărire penală nr. 82/9/P/2024.

În dosarul nr. 172/2/P/2024, prin încheierea nr. 463 din 11.07.2024, pronunțată în dosarul nr. 4699/118/2024 al Tribunalului Constanța, s-a admis cererea formulată de DNA – S.T. Constanța și s-a autorizat percheziția informatică pe dispozitivele lui COLGIU DORINEL și ale numitului Gavrilă Constantin-Alexandru.

Mandatul de percheziție informatică nr. 399 din 11.07.2024 (dosarul 4699/118/2024) a fost emis de doamna judecător Mihaela Voichița Nițeanu (volumul 8, fila 33 – Anexa 2).

În baza acestui mandat de percheziție, s-a efectuat percheziția informatică în data de 9 septembrie 2024 asupra dispozitivelor aparținând lui COLGIU DORINEL (volum 8 și volum 9 DUP din prezentul dosar, procesul verbal având 1312 pagini).

În urma reunirii dosarului din data de 13.03.2025, la aceeași dată, 13.03.2025, organul de cercetare penală ANDREI ANTONIO întocmește procesul-verbal din 13.03.2025 în dosarul 82/9/P/2024 (volumul 8, fila 1 – Anexa 3) prin care arată că „am efectuat copii după rezultatul perchezițiilor informatice efectuate asupra telefoanelor mobile ridicate de la COLGIU DORINEL [...] în cauza 172/2/P/2024, urmând ca cercetările să fie continuate în dosarul penal 82/9/P/2024”.

În acest sens, se constată că, într-adevăr, dosarul de urmărire penală nr. 82/9/P/2024 conține, în copie, mandatul de percheziție cu nr. 399 asupra telefonului mobil marca iPhone 14 Pro al numitului COLGIU DORINEL emis la data de 11.07.2024 de doamna judecător de drepturi și libertăți Mihaela Voichița Nițeanu din cadrul Tribunalului Constanța.

Este important a fi subliniat că acest mandat de percheziție informatică a fost emis ca urmare a cererii procurorului formulate în dosarul penal 172/2/P/2024 privind pe COLGIU DORINEL, deci într-un alt dosar de urmărire penală decât cel care îl vizează pe inculpatul Radu Cristian, respectiv dosarul de urmărire penală nr. 82/9/P/2024.

În drept, conform art. 64 C.pr.pen., judecătorul este incompatibil dacă:

- a) a fost reprezentant sau avocat al unei părți ori al unui subiect procesual principal, chiar și în altă cauză;
- b) este rudă sau afin, până la gradul al IV-lea inclusiv, ori se află într-o altă situație dintre cele prevăzute la art. 177 din Codul penal cu una dintre părți, cu un subiect procesual principal, cu avocatul ori cu reprezentantul acestora;
- c) a fost expert sau martor, în cauză;
- d) este tutore sau curator al unei părți sau al unui subiect procesual principal;

e) a efectuat, în cauză, acte de urmărire penală sau a participat, în calitate de procuror, la orice procedură desfășurată în fața unui judecător sau a unei instanțe de judecată;

f) există o suspiciune rezonabilă că imparțialitatea judecătorului este afectată.

(2) Nu pot face parte din același complet de judecată judecătorii care sunt soți, rude sau afini între ei, până la gradul al IV-lea inclusiv, ori se află într-o altă situație dintre cele prevăzute la art. 177 din Codul penal.

(3) Judecătorul care a participat la judecarea unei cauze nu mai poate participa la judecarea aceleiași cauze într-o cale de atac sau la rejudecarea cauzei după desființarea ori casarea hotărârii.

(4) Judecătorul de drepturi și libertăți nu poate participa, în aceeași cauză, la procedura de cameră preliminară, la judecata în fond sau în căile de atac.

(5) Judecătorul care a participat la soluționarea plângerii împotriva soluțiilor de urmărire sau netrimitere în judecată nu poate participa, în aceeași cauză, la judecata în fond sau în căile de atac.

(6) Judecătorul care s-a pronunțat cu privire la o măsură supusă contestației nu poate participa la soluționarea contestației.

Instanța reține că imparțialitatea, ca element al unui proces echitabil, presupune lipsa oricărei prejudecăți cu privire la soluția ce trebuie pronunțată într-un proces și reprezintă garanția încrederii justițiabililor în judecătorul care realizează actul de justiție.

În consecință, ori de câte ori există o situație care să justifice în mod obiectiv temerea că imparțialitatea judecătorului ar fi afectată, partea lezată poate formula o cerere de recuzare.

Potrivit art. 9 alin. 1 din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor, adoptat prin H.C.S.M. nr. 328/24.08.2005, judecătorii (...) trebuie să fie imparțiali în îndeplinirea atribuțiilor profesionale, fiind obligați să decidă în mod obiectiv, liberi de orice influențe. Conform alin. 2 al aceluiași text legal, judecătorii (...) trebuie să se abțină de la orice comportament, act sau manifestare de natură să altereze încrederea în imparțialitatea lor, iar, potrivit art. 10, în caz de incompatibilitate, judecătorii (...) sunt datori să se abțină, potrivit legii.

Imparțialitatea presupune lipsa oricărei prejudecăți sau interes al judecătorului în cauza pe care trebuie să o soluționeze. Deontologia profesională îi obligă pe judecători să își exercite funcția cu obiectivitate, având ca unic temei legea și principiile generale ale dreptului, fără a da curs presiunilor și influențelor exterioare ori prejudecăților de orice natură.

Mai mult, ei sunt ținuti să adopte un comportament din care să rezulte chiar și aparența de imparțialitate (în sensul ca aceasta să fie vizibilă pentru justițiabili), tocmai pentru a elimina orice îndoială cu privire la îndeplinirea corectă a îndatoririlor profesionale.

La fel ca independența, imparțialitatea nu este doar o problemă de substanță, ci și de aparență. Nu este suficient ca judecătorul să fie independent și imparțial, ci trebuie ca acest lucru să fie și observabil.

În avizul numărul 3/2002 al Consiliul Consultativ al Judecătorilor Europeni (CCJE), se subliniază faptul că „judecătorii trebuie, în orice condiții, să acționeze imparțial, să asigure că nu pot exista motive întemeiate ca cetățenii să suspecteze că nu ar fi imparțiali. Din acest punct de vedere, imparțialitatea trebuie să transpară atât din funcțiile juridice ale judecătorului, cât și din celelalte activități ale sale [...] Prin urmare, trebuie găsit un echilibru rezonabil între gradul în care judecătorii se pot implica în societate și nevoia ca ei să fie și să fie văzuți ca independenți și imparțiali în îndeplinirea îndatoririlor lor. În ultimă instanță, trebuie să se pună întrebarea dacă, în acel context social și în ochii unui observator informat și rațional, judecătorul s-a implicat într-o activitate care ar putea să-i compromită în mod obiectiv independența sau imparțialitatea”.

În privința imparțialității, instanțele judecătorești naționale și cea de contencios constituțional, în mod constant și concurent Curții de la Strasbourg, au stabilit că

imparțialitatea instanței presupune lipsa oricărei prejudecăți sau idei preconcepute cu privire la soluția ce trebuie pronunțată în cadrul unui proces, iar potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, imparțialitatea se analizează și se apreciază, atât sub aspect subiectiv, cât și sub aspect obiectiv (cauza Piersack împotriva Belgiei, cauza Kyprianou împotriva Ciprului, cauza Micallef împotriva Maltei, cauza Fey împotriva Austriei).

Din această perspectivă, în jurisprudența CEDO se arată că noțiunea de imparțialitate în sensul art. 6 par.1 din Convenție trebuie apreciată într-un dublu sens: pe de-o parte, ea are în vedere un demers subiectiv, ce semnifică încercarea de a determina convingerea personală a unui judecător într-o anumită împrejurare, semnificând așa-numita imparțialitate subiectivă, iar pe de altă parte, această noțiune cuprinde un demers obiectiv, ce urmărește a se determina dacă judecătorul oferă toate garanțiile suficiente pentru a exclude, în persoana lui, orice bănuială legitimă, ceea ce semnifică așa-numita imparțialitate obiectivă a tribunalului (cauza Piersack c. Belgiei, Demicoli c. Malta).

Așadar, referitor la imparțialitatea subiectivă, care pune în discuție forul interior al judecătorului, aceasta se prezumă până la proba contrarie, însă, cu referire la imparțialitatea obiectivă, Curtea a arătat că aceasta constă în a determina dacă, independent de conduita personală a membrilor săi, unele împrejurări sau fapte ce se pot verifica autorizează a pune în discuție imparțialitatea lor, aparențele jucând un rol deosebit. Desigur că aparențele își au limitele lor, fiind necesar să se aibă în vedere și importanța măsurilor dispuse de judecător.

Judecătorul investit cu soluționarea cererii de recuzare observă că, în esență, se contestă imparțialitatea doamnei judecător Mihaela-Voichița Nițeanu pe motiv că ar fi chemată, în calitate de judecător de cameră preliminară, să verifice legalitatea administrării probelor din dosarul de urmărire penală nr. 82/9/P/2024, însă este important a fi subliniat că mandatul de percheziție informatică emis de aceeași doamnă judecător în calitate de judecător de drepturi și libertăți a fost emis ca urmare a cererii procurorului într-un alt dosar de urmărire penală, respectiv nr. 172/2/P/2024 privind pe COLGIU DORINEL.

Pe de altă parte, se constată că, deși s-au formulat cereri și excepții cu privire la legalitatea urmăririi penale desfășurate în dosarul de urmărire nr. 82/9/P/2024 de către inculpatul Radu Cristian, judecătorul reține că criticile referitoare la legalitatea perchezițiilor informatice sunt formulate la modul general și fără a se indica în mod expres că se contestă legalitatea încheierii judecătorului de drepturi și libertăți Mihaela-Voichița Nițeanu în baza căreia a fost emis mandatul de percheziție informatică nr. 399 din 11.07.2024.

Se observă că în cuprinsul cererilor și excepțiilor depuse la dosarul al la data de 25.02.2026, se menționează în paragrafele 229 și 230 următoarele critici:

„În primul rând, încheierile prin care au fost încuviințate perchezițiile informatice au motivări generice, lapidare, care nu pot justifica o asemenea ingerință în dreptul persoanelor la viață privată care este în mod cert sacrificat prin acest procedeu probatoriu. Același caracter de generalitate este reflectat și de conținutul mandatelor de percheziție informatică care au permis un acces disproporționat în dreptul la viață privată, fiind astfel în mod evident nelegale.

În al doilea rând, această motivare generică a încheierilor afectează însăși legalitatea încuviințării administrării acestor mijloace de probe, sens în care mijloacele de probă obținute (procesele-verbale de percheziție) sunt, la rândul lor, afectate de acest viciu de legalitate extrinsecă, devenind nelegale și neputând fi folosite în dosar în formularea acuzațiilor.”

Prin urmare, criticile formulate sunt unele generale și nu privesc în mod concret încheierea pronunțată de judecătorul de drepturi și libertăți Mihaela-Voichița Nițeanu în baza căreia a fost emis mandatul de percheziție informatică privind pe numitul Colgiu Dorinel, cu atât mai mult cu cât aceasta a fost pronunțată pe baza unei cereri formulate într-un alt dosar de urmărire penală.

În acest context, nu poate fi primit motivul invocat de inculpatul Radu Cristian în sensul că imparțialitatea doamnei judecător ar fi afectată prin aceea că este chemată să verifice legalitatea propriei încheieri de încuviințare a percheziției informatice, cât timp această încheiere nu a fost contestată în procedura de cameră preliminară.

În altă ordine de idei, judecătorul mai reține că legiuitorul a reglementat în mod expres motivul de incompatibilitate ce decurge din principiul separației funcțiilor judiciare în cuprinsul art. 64 alin. 4 C.pr.pen., iar acest motiv nu poate fi extins și la alte situații de fapt prin îmbrăcarea acestora sub umbrela largă a motivului prevăzut de art. 64 alin. 1 lit. f) C.pr.pen., întrucât s-ar ajunge la deturnarea scopului prevăzut de legiuitor.

Judecătorul investit cu soluționarea prezentei cereri de recuzare subliniază că motivul de incompatibilitate prevăzut la litera f) a art. 64 alin. 1 C.pr.pen. este unul ce vine să garanteze părților că judecătorul chemat să soluționeze cauza este imparțial, nu are prejudecăți și nu va afecta drepturile și interesele părților din cauza unor interese personale.

Se mai impune a fi subliniat că, alături de imparțialitatea judecătorului, și repartizarea aleatorie a cauzelor vine să garanteze, suplimentar, acest principiu fundamental al procesului penal, astfel că analiza cazurilor de incompatibilitate trebuie tratată cu mare atenție din dublă perspectivă: o dată pentru a se asigura imparțialitatea judecătorului, iar pe de altă parte pentru a asigura respectarea repartizării aleatorii a cauzelor.

Prin urmare, judecătorul apreciază că, la acest moment procesual, față de criticile formulate în procedura de cameră preliminară și temeiul de incompatibilitate invocat, nu există motive care să determine un observator rezonabil și obiectiv că imparțialitatea doamnei judecător ar fi afectată.

Față de toate aceste considerente, judecătorul de cameră preliminară, în baza art. 68 alin. 2 C.pr.pen. rap. la art. 64 alin. 1 lit. f) C.pr.pen., va respinge ca neîntemeiată cererea de recuzare a doamnei judecător Mihaela-Voichița Nițeanu, formulată de inculpatul Radu Cristian în dosarul nr. 6527/118/2025/a1.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII,
DISPUNE:**

În baza art. 68 alin. 2 C.pr.pen. rap. la art. 64 alin. 1 lit. f) C.pr.pen., respinge ca neîntemeiată cererea de recuzare a doamnei judecător Mihaela-Voichița Nițeanu, formulată de inculpatul Radu Cristian în dosarul nr. 6527/118/2025/a1.

În baza art. 275 alin. 2 C.pr.pen., obligă inculpatul Radu Cristian la plata către stat a cheltuielilor judiciare în cuantum de 200 lei.

Fără cale de atac, cf. art. 68 alin. 7 C.pr.pen.

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței astăzi, 17.03.2026.

**Judecător de cameră preliminară ,
Corll-Cătălina Geană**

**Grefier,
Apostol Ciprian**